

[Jens Foged.]

Også på disse områder bør det samme gælde. Den private opsparing, som finansministeren og hr. Lütken måske ikke er særlig ivrige efter at støtte, bør alligevel have en sådan placering i dansk skattelovgivning, at der animeres til den. Når vi har den situation, som vi i øjeblikket har med hensyn til valuta og handelsbalance, så er årsagen i nogen grad den, at den private opsparing absolut ikke er tilstrækkelig. Hvis der sker en tilstrækkelig stor privat opsparing, er det ikke rigtigt at sige, at disse folk får så gode skattemæssige regler, at det kommer andre til skade. Det er en kortsynet betragtning. Det langsigtede går på dette, at når folk sparer op, hvad enten det er privat, eller det er inden for virksomheder, så er der penge til rådighed i vore pengeinstitutter. Den øgede opsparing giver øgede muligheder for, at andre, som vil investere, kan få penge til investering. Den giver øgede muligheder for nye arbejdspladser, og det har vi også brug for. Den giver gennem de nye arbejdspladser mulighed for større indkomster, bedre indkomster, stabilere indkomster, og alt dette sammenkædet er det tidløse, det er det, der bevirker, at på lang sigt vil den private øgede opsparing vitterlig virke til samfundets gavn, til samfundets etablering i det hele taget.

En animering til opsparing skal naturligvis have et eller andet sigte, og indtil nu har det ikke været tilstrækkeligt. Når finansministeren i dag bl. a. gør op, at hvad angår opsparing på etableringskonto, er der ikke nok, der har gjort noget ved det, så er det ud fra den simple betragtning: den var ikke attraktiv nok. Vi ønsker, at lønmodtagerne i videst muligt omfang skal have interesse for at sætte penge til side til etablering. Det kan da gerne være, at den lov, vi har for etablering, ikke er vid nok, ikke bred nok, at den burde omfatte, at pengene kunne anvendes også på andre områder, men lad os så få det taget op til drøftelse, for så er tiden netop inde til, at disse mange unge, der på den måde binder deres penge, vitterlig også kan se et mål med at binde disse penge til gavn både for dem selv og for det samfund, de lever i.

Noget af det samme kan vel siges om loven om investeringsfonds. Den har ikke virket attraktivt nok, og venstre ønsker, at den

skal virke attraktivt nok og dermed blive noget tidløst, noget, som gør, at man ved, at hvis man foretager disse eller hine opsparingshandlinger, vil man ad åre, fordi man lider øjeblikkelige afsavn, kunne få disse eller hine goder.

Det samme gælder, når man taler om ad åre at få visse andre goder. Man har angrebet vore forslags punkt 4 om det skattemæssige overskud af bolig i eget hus og siger, at det er urimeligt. Det kan ikke være rigtigt. Når borgerne i sin tid etablerede sig i eget hus, var det på det daværende prisniveau, og de påtog sig dengang store økonomiske byrder, ofte grænsende til kanten, akkurat som de gør i dag. I dag foretager de unge også investeringer, foretager køb af egen bolig til grænsen. De unge, der etablerer sig i egen bolig, foretager en tvungen frivillig opsparing. Det lyder lidt forkert, men det er rigtigt; en tvungen frivillig opsparing. Derved går pengene ikke til forbrug, de går til en investering i vort land, en investeringsmulighed, som vi alle ønsker skal udnyttes på bedst mulig måde. Ingenting er mere nødvendigt end at få løst vort boligproblem, og kun ved at man animerer ungdommen til på den måde at bruge pengene på et fornuftigt område fremfor til et forbrug, som er til skade for samfundet, når vi videre frem.

Jeg er derfor aldeles overbevist om, at det, vi i punkt 4 har sat ind i billedet, kan være medvirkende til, at de folk ad åre ikke derefter, skal vi sige, ligesom får foden i klemme. Når de i et spand af tid, ofte mange år, til forskel fra andre, der brugte pengene, har lidt disse afsavn — ikke fordi de følte noget besvær ved det, for det var ønskeligt, de var glade ved deres boligforhold i al almindelighed — så skal de ikke straffes, når de bliver ældre, eventuelt når deres indkomst falder væsentligt; så skal de ikke straffes ved, at et overskud på eget hus lægges til deres indkomst. For pensionisterne har vi heller ikke ordnet forholdene, og her er ministeren vel som de andre partier enig i, at for dem er vi nødt til at løse problemet. Det gælder de pensionister, der sidder i en klemme, fordi en øget indkomst giver visse nedslag i deres pensionstillæg, og det er man klar over at man må tage fat på. Vi mener, det bør tages på bred basis; uanset om det drejer sig om en pensionist, der ligger inden for